

OSEČAN 3/2006 - 2. část

FOTBALOVÉ VYZNÁNÍ

Pokračování z Osečanu 1/2006

Šťastná nešťastná branka

Když jsem hrál ještě za dorost, bylo mi tehdy tak 15-17 let, dostalo se mi často té cti, zachytat si v mnoha přátelských utkáních za "áčko" nebo za "gardu". Mám na ty zápasy velice pěkné vzpomínky, i když chytat za "gardu" bylo v mém věku obzvlášť pikantní. Byla to ale pro mne příležitost a velká čest hrát v jednom mužstvu s takovými legendami oseké kopané jako byli pánové Březina, Beneš, Patočka, Kubíčekové, bratři Novákové, Červený, Matějček, Bulíček a další. Starší hráči se ke mně chovali velice pěkně, za dobrý zákrok mě pochválili, při nepovedeném mě povzbuzovali. Navíc mě velice razantně chránili před hrubými zákroky soupeře.

Na jeden zápas za "áčko" si vzpomínám velmi živě. Hráli jsme tehdy ve všední den přátelské utkání na Volárně. Volárna nepředstavovala v té době pro oseké "áčko" těžkého soupeře. Osečáci si jeli vlastně lehce zatrénovat a procvičit střelbu.

Zápas se vyvíjel podle předpokladů, naše mužstvo útočilo a v pravidelných intervalech střílelo góly. Volárenští bránili v deseti a zmohli se jenom na zoufalé odkopávání míčů. Vpředu měli pouze jediného útočníka. Ten však stál za to! Bytost jak vystřižená ze "Staročeských pověstí". Postavou připomínal Bivoje, svým chováním zase pověstného kance. Kdykoliv jsem totiž chytil dlouhý odkop domácích do rukou, doběhl ke mně a nemilosrdně mě srazil k zemi. Tentokrát nic nepomáhaly slovní ani ruční domluvy mých starších spoluhráčů. Tak strašně toužil vstřelit alespoň čestný úspěch, že byl proto ochoten riskovat zdravím a snad i životem. Bohužel můj. Když mě už potřetí srazil k zemi, dostal jsem z něj opravdový strach.

Blížil se konec utkání a já jsem naštěstí neměl moc práce. Už jsem si myslel, že zápas ve zdraví přežiji, když domácí opět odkopli míč daleko dopředu. Balón se snášel velkým obloukem zhruba na značku pokutového kopu. Vyběhl jsem z brány, abych míč chytil do rukou. Vtom jsem koutkem oka zahlédl, jak se ke mně rítí splašený bizon. Alespoň tak mi to v tu chvíli připadalo, protože strach má, jak známo, velké oči. Bleskově jsem se rozhodl. Tentokrát míč raději odkopnu daleko do pole, abych měl volné ruce a mohl tak alespoň trochu ztlumit neodvratnou srážku a zachránit si tím život. Balón letěl krásně přímo proti noze a já jsem ho napálil plným nártem. Byl to nádherný odkop, který by určitě skončil daleko na polovině soupeře, kdyby mu cestu nezkřížila ta hrozná obluda.

Nikdy bych nevěřil, že je možné zastavit rozjetou supící horu masa doslova na místě. Stačil k tomu jediný dobře mířený a mimořádně tvrdý úder míčem přímo do brady. Bizon, Bivoj, kanec nebo kdo to vlastně byl, nejprve vytřeštil oči a pak se pomalu a tiše skácel na zem. Od jeho brady se balón odrazil a s nezmenšenou rychlostí mi prosvístěl kolem hlavy přímo do branky.

Všechno se to odehrálo strašně rychle a proto jsem v první chvíli nechápal, co se vůbec stalo. Zdálo se mi, že mi život zachránila nějaká vyšší moc, nejspíš blesk z čistého nebe. Pak jsem si ale v hlavě přebral celou scénu ještě jednou zpomaleně a tak mi všechno došlo. I to, že jsem právě dostal gól, po kterém protivník tak strašně toužil.

Nehybný chlap na zemi ale neprojevoval vůbec žádné známky radosti nad dosaženou brankou. Neprojevoval dokonce ani žádné známky života a to mě trochu vyděsilo. Naštěstí pořadatelé brzy oživilí šťastného střelce čestného úspěchu domácích kýblem živé studniční

vody. Zprávu o tom, že právě vstřelil branku však přijal šťastný střelec překvapivě chladně.

Ani když odcházel se svěšenou hlavou za doprovodu pořadatelů do šatny, nevypadal příliš šťastně. Měl jsem dokonce pocit, že by si tu branku s chutí odpustil.

Zvláštní bylo i to, že já jsem obdržené branky nelitoval a teď po létech snad mohu prozradit, že jsem se z ní upřímně radoval. Z ironických úsměvů na tvářích svých spoluhráčů jsem vyčetl, že i oni pokládají vstřelení čestného úspěchu domácím borcem za spravedlivé ocenění jeho snahy a způsobu boje. Ostatně zápas jsme vyhráli 7:1. Protože naši hráči šťastného střelce dobře znali, ještě dlouho potom mu ke vstřelení gólu škodolibě gratulovali. Skromný střelec se přitom ale tvářil dost nevrle a odpovídal pouze nesrozumitelným mručením. Tato kuriózní branka byla první a zároveň poslední obdržená branka, ze které jsem měl upřímnou radost. Ty ostatní, které jsem dostal, mě vždycky mrzely a nejvíc pak ty, na kterých jsem se podílel.

Malá domů

Jindra Váchů, přezdíváný pro svoji mrštnost "Had", byl jeden z nejlepších oseckých brankářů. Už jako malý kluk jsem sedával za jeho brankou a obdivoval jeho skvělé zákroky. Svoji kariéru začal v Oseku, ale již v r. 1959 přestoupil do tehdejší Lokomotivy Kolín a hájil její barvy až do svého nešťastného úrazu na motorce. Po dlouhé rehabilitaci se už v r. 1961 opět vrátil do Oseka a tady se začal pomalu vracet do své bývalé formy. Kromě své mrštnosti měl Jindra ještě jednu, pro brankáře velmi důležitou vlastnost. Jako bývalý aktivní boxer byl nekompromisní v soubojích o míč. Cestu k míči si prorážel odhodlaně a statečně tak jako kdysi ledoborec "Krasin", když zachraňoval nebohé polárníky. Jít do souboje o míč s Jindrou bylo stejně nebezpečné, jako chtít vyrvat kořist z tlamy hladového tygra. Letící míč, to byla pro Jindru kořist, o kterou by se nerozdělil ani s vlastním bratrem Milanem. Pokaždé, když se ozvalo jeho výhrůžné "mám", rozprchli se všichni, nejenom protihráči, ale i spoluhráči, protože Jindra při pohledu na letící míč barvy dresů ignoroval. Kdo se nerozprchl, ten obvykle zápas nedohrál.

V r.1962 přišel do Oseka snad nejlepší trenér v historii osecké kopané, Josef Bělina, slavný "Šábes". Rok 1962 byl první rok, ve kterém se osecký fotbal začínal pomalu zotavovat z předchozích neúspěšných let. "Šábes" vsadil na mladé hráče, kteří jeho zásluhou vytvořili s těmi staršími skvělou partu.

Mezi nejlepší mladé hráče patřil Jarda Dušek, přezdíváný "Dušan". Mladý rychlý obránce, tvrdý v osobních soubojích, výborný technik. I když nepatřil k nevyšším, byl to i skvělý hlavičkář. Nedostatek výšky nahrazoval vysokým výskokem a přesným odhadem dráhy letu míče.

Jarda se v mužstvu dospělých objevil na jaře r.1962. Po několika zápasech s Jindrou za zády už i on věděl, že když Jindra zařve to svoje "mám", znamená to v překladu totéž, co známé "zachraň se kdo můžeš" a rychle prchal v panice s ostatními z místa, kam směřoval balón.

Tento doslova životně důležitý zákon však v jednom utkání porušil. Pamatuji si jen, že ten zápas jsme hráli doma a já jsem seděl na tribuně. Jméno soupeře i konečný výsledek mi z paměti vymazal následující rychlý sled událostí.

Soupeř odkopl míč, a ten se snášel na naši polovinu zhruba 40 metrů před naší brankou. Jarda to měl k míči nejbliže, široko daleko nikdo nebyl. Vtom se ozvalo z dálky hromové

”mám”. Bylo to jako když se blíží bouřka. Jarda stál zády k brance a v duchu si říkal: ”Nejsem zbabělec, který prchá do úkrytu, když slyší první vzdálené zahřmění”. Rozhodl se dokonce, že udělá Jindrovi radost a pošle mu míč ”malou domů” přímo do náruče. ”Musím to kopnout pořádně, hlavně aby z toho nebyl roh, to by mě Jindra zabil” pokračoval v duchu dál.

Jarda měl skvělou kopací techniku a ten lob přes hlavu se mu mimořádně povedl. Otočil se, aby zkontroloval dráhu letu míče. Balón letěl opravdu ukázkově, z rohu strach mít nemusel. Jarda zálibně sledoval, jak míč stoupá ladně vzhůru, aby se vzápětí snášel k zemi jako padající list přímo doprostřed branky. Úplná lahůdka pro brankáře, kdyby ovšem v brance nějaký stál. Chudák Jarda zapomněl, že jakmile Jindra zahuláká ”mám”, okamžitě startuje směrem k míči. Ve chvíli, kdy se snášel balón pomalu doprostřed opuštěné branky, byl už Jindra na hranici velkého vápna. Jarda zkameněl. Vtom spatřil Jindru. Místo aby se vracel do branky lovit míč ze sítě, pokračoval Jindra v běhu směrem k Jardovi. V obličejí měl přítom stejný výraz, jako Kain při posledním setkání s bratrem Ábelem.

Jardova socha bleskově oživila a Jarda teprve teď udělal to, co měl udělat před chvílí. Vyrazil v panice tryskem z toho prokletého místa. Vyběhl ze hřiště, přeskočil hlouček diváků, proletěl nejbližší dírou v plotě a zmizel beze stop v přilehlém láně kukuřice. Tam se skrčil a v duchu děkoval místním družstevníkům, že v tom roce nezaseli za plot hřiště vojtěšku jako obvykle. Svůj neplánovaný a poněkud překotný odchod ze hřiště zapomněl Jarda ohlásit rozhodčímu a tak jsme nesměli střídat a museli dohrát zápas v deseti.

Příští neděli se plížil Jarda opatrně ke hřišti, připraven k okamžitému útěku. Ale Jindra stačil za týden vychladnout, takže k žádnému krveprolití nedošlo.

Celá ta dlouhá desetiletí mi ale pořád v hlavě vrtá jedna věc. Jsem si naprosto jistý, že ta díra v plotě, kterou zmizel Jarda v kukuřici, tam tenkrát před zápasem ještě nebyla.

(- pokračování příště -)

Ing. Václav Špínka

CENTRUM PRO ZRAKOVĚ POSTIŽENÉ V KOLÍNĚ

Vážení, dovoluji Vám informovat o vzniku nově založeného pracoviště TyfloCentra v Kolíně. TyfloCentrum poskytuje služby nevidomým, slabozrakým a jinak zrakově postiženým lidem starším osmnácti let. Jedná se o sociálně právní poradenství, služby osobní asistence (průvodcování, předčítání atd.), dobrovolnický program, podporu pracovního uplatnění a nabídku vzdělávacích a volnočasových aktivit. Naším cílem je podporovat osoby s těžkým zdravotním postižením v samostatném životě, zapojení do společnosti a poskytovat jim v tomto jejich úsilí odbornou pomoc, oporu a informace. Pokud jsou (nebo budou) v řadách občanů Vaší obce lidé, pro které by naše služby mohly být přínosné, předejte jim prosím tyto informace a kontakt na naše pracoviště. Předem Vám děkuji za spolupráci!

S pozdravem

Martina Čáslavová, sociální pracovnice - vedoucí pracoviště
TyfloCentrum Praha, o.p.s., pracoviště Kolín, Smetanova 764
tel. 321 752 529 mob.: 774 064 330
e-mail: caslavova@tyflocentrum.cz, <http://praha.tyflocentrum.cz>

SVĚT FANTAZIE

- Letní tábor SRPDŠ a Naděje o.p.s -

Pojď se mnou človíčku,
vydáme se cestou neznámou,
kde fantazie nezná hranic
a sny a přání se stávají skutečností ...

”Společnými silami můžeme pokračovat v nikdy nekončícím příběhu!!!”

Tak toto byla poslední slova minulého příspěvku do časopisu ”Osečan”. A jak pak se nám podařila splnit? V letošním roce se našeho letního tábora zúčastnilo 58 dětí a staralo se o ně 10 dospěláků a 3 instruktorky. Byli jsme ubytováni v penzionu ”Metuje” v Teplicích nad Metují nedaleko Teplických a Adršpašských skal. Děti obývaly 4 lůžkové pokoje se sociálním zařízením na každém pokoji. V penzionu jsme využívali tělocvičnu, kulečník, klubovnu, verandu, ohniště, hřiště i blízko ležící koupaliště. Chtěla bych poděkovat touto cestou za vzornou péči o celou naši skupinu majitelům a celému personálu tohoto penzionu.

Jak již bylo řečeno, letošní celotáborová hra se odvíjela od pohádky Nekonečného příběhu a kouzelníka Bumbrlíka. Vznikl tedy ”Náš svět fantazie”. Děti hned po příjezdu byly rozděleny do 5 skupin a než se stačily rozkoukat, plnily první úkol. Musely v lese najít první zprávu od kouzelníka Bumbrlíka. Vůbec to neměly jednoduché, protože Bumbrlík cestou potkal Zlouny a ti všechny zprávy roztrhali na kousky. Každé družstvo hledalo kousky puzzle své barvy. Po složení si přečetly úvodní příběh světa fantazie. Večer je čekala odvážná cesta po čertovských plamínkách do lesa, kde všechny děti složily slib o záchraně světa Fantazie a její Císařovny. Za odměnu dostaly na krk kouzelný Orin, který je ochraňoval před zlem. Ale pouze, když ho měly na krku.

Kdybych měla vypisovat všechny hry a krásné zážitky z nich, asi bych se s článkem do časopisu nevešla. Myslím, že jsme si to všichni užili, každý po svém. Kromě her jsme samozřejmě procestovali i Teplické a část ADRŠPAŠSKÝCH SKAL. Našlapali jsme asi 40km. Zdá se, že méně než loni, ale letošní rok jsme šlapali po skalách, schodech, lávkách, a ani bažiny a průsmyky nám nebyly cizí. Svezli jsme se na lodičce a vyšlapali i 300 strmých schodů na středověký strážní hrad Střmen. Viděli jsme opravdu krásná zákoutí naší přírody. A jelikož jsme zdaleka nezhledli vše, objednali jsme si ubytování v penzionu "Metuje" i na příští prázdniny v termínu od 7.7. - 14.7.2007.

Na závěr bych chtěla poděkovat všem vedoucím, instruktorům, zdravotnici i hospodáři za jejich péči o vaše děti. Zároveň všem rodičům, kteří přispěli sladkostmi. Zvláště děkujeme p. Čejkové a p. Balounové za peněžní sponzorský dar. Děkujeme též firmám: L. Karbana, Alianz p. Treml, Boftisk Nymburk, Betonbau p. Bílek. Ve finále veliké poděkování starostovi J. Ottovi za sponzorský příspěvek od Obecního Úřadu na dopravu ve výši 17 000,- Kč. Těšíme se na další tábor v příštím roce a budeme si velice přát, aby se nám vydařil, tak jako všechny minulé.

Jana Formánková

Kvíz - správné odpovědi: 1a, 2c, 3b, 4c, 5a, 6b, 7c, 8b, 9a, 10b 11c, 12a, 13b, 14b, 15c

OBECNÍ KNIHOVNA VELKÝ OSEK INFORMUJE

Rok se nám přehoupl do třetí čtvrtiny, léto končí, začíná podzim. Je tu opět čas na chvíle se zajímavou knihou. Za pozornost stojí některé z novinek v naší knihovně.

Kdo si rád přečte o známých osobnostech veřejného, kulturního či sportovního světa, toho jistě zaujme "Charles a Camilla. Love Story" (Graham) - dlouhodobý vztah britského následníka trůnu, který skončil šťastně sňatkem. Oblíbené české herce představují knihy "Známý neznámý Jaroslav Marvan" (Bártová), "Jiří Bartoška" (Martínková). O tom, jak italský autor vidí slavného českého fotbalistu, se dočtete v knize "Pavel Nedvěd" (Bernardi).

Z publikací zabývajících se výchovou dětí a mládeže jsou tu např. "Co, kdy a jak ve výchově dětí" (Matějček), "Vaše děti a návykové látky" (Nešpor), "Dítě v dobrých rukou" (Pelt).

Máte rádi historii v literatuře faktu? Pak vás jistě zaujmou následující tituly: "Čeští světci a kacíři" (Bauer), "Za časů přemyslovských knížat" (Moučková) - zde je část knihy věnována Slavníkovcům a Libici. Do dalekého Rumunska nás přenese "Dracula" (Andrescu). Slávu čsl. legionářů připomene "Zborov 1917" (Fidler). Z historie ne tak dávné, z prostředí příbramského uranového lágru padesátých let, čerpá "Uranový gulag" (Šedivý), který vychází již ve druhém vydání.

Pro milovníky krimi a detektivních příběhů je nachystána celá řada titulů, jmenujme jen některé: "Smrt v buši" (Martini), "Smrtící intriky" (Indridason), "Mladý Maigret" (Cimický), "Vraždy na jistotu" (Cílek). "Denár v dívčí dlaní" (Erben), situovaný do prostředí archeologických vykopávek v Libici n.C. svým již třetím vydáním dokazuje, že se řadí mezi českou detektivní klasiku.

Četbu pro uvolnění a odpočinek přináší např. "Láska, lži, manželství" (Cartlandová), "Jeho štěstí" (Kyzlinková), "Rodinná pouta" (Bártů), "Kočka se špatnou pověstí" (Formáčková), "Jak se krotí krokodýli" (Poledňáková), "Záhada žlutých žabek" (Pawłowska) aj.

Pro nejmladší čtenáře jsou určeny "Pohádky z podhorské vesničky" (Dolejš), k oblíbeným příběhům z televizních večerníčků patří "Bráškové - prázdniny s vlčaty" a "Kluci ze zámku" (Chaloupek). Pro milovníky domácích zvířátek chlupatých, hladkých či opeřených je tu celá serie chovatelských příruček: "Moje kočka a já", "Můj pes a já", "Moje andulka a já" a další. Děvčata si jistě ráda přečtou "To byl zase mejdan" (Schindler), "Šeptej do ticha" (Lanczová), "Anejet má problémy" (Diekman), "Vítězství nadosah" (Francková) aj. Milovníky fantasy určitě potěší "Letopisy Narnie" (Lewis) či "Bratr vlk - Letopisy z hlubin věků" (Pawer). Pro chlapce: "Kletba černého rytíře" (Brezina), "Kdo chce zabít Jessii?" (Macourek), "Léto s opicemi" (Rawls) a další tituly.

Že je nejlepší si knížky prohlédnout na vlastní oči, vzít do ruky a prolistovat, to poznalo několik desítek malých školáků i pár předškoláků z místní základní školy a z MŠ v Jestřabí Lhotě. Ti nejmenší, spolu s paní učitelkou Daškovou, spojili výlet do Velkého Oseka s návštěvou knihovny. Většina z nich tady byla poprvé. Vyslechli to nejdůležitější o knihovně, knížkách i půjčování. Poznávali známé postavičky z pohádek, poslouchali pohádku, luštěli hádanky, hlasovali a besedovali o knížkách, které si vypůjčí. Většina těchto dětí zasedne v září do lavic první třídy v osecké základní škole. Stejně jako děti z mateřinky, navštívili knihovnu i prvňáčci s p. uč. Babákovou, kteří se již pochlubili prvními úspěchy ve čtení, čtvrtá třída s p. uč. Paďoukovou i 6.B s p. uč. Prášilovou. Snad jim zájem o knihy vydrží do dalších let. Vždyť s rozvojem čtenářských schopností souvisí i rozvoj čtenářství a naopak.

TÝDEN KNIHOVEN

Při této příležitosti upozorňujeme na říjnovou akci, probíhající již několikátým rokem - Týden knihoven. V týdnu od 2. do 8. října máte možnost využít řady výhod:

- zápis nových čtenářů zdarma
- bezplatné vrácení na upomínky a dlouhodobé výpůjčky
- možnost zájemců i neregistrovaných čtenářů k prohlídce knihovny

Knihovna je otevřena denně mimo středu:

Po + Čt	9:00 - 11:00	12:00 - 15:00
Út + Pá	—————	12:00 - 17:30

Registrační poplatky:

dospělí	40,- Kč
děti, studenti, důchodci	20,- Kč

K registraci je nutný občanský průkaz, u dětí písemný souhlas rodičů na přihlášce.

Telefon 321 795 544

e-mail velosek.knihovna@worldonline.cz

stránka knihovny www.sweb.cz/knihovna.velosek

Těšíme se na Vaši návštěvu!

J. Dohnalová, knihovnice

KOŘENOV 2006

Rozvojový kemp FŠ Velký Osek, 14. - 19.8.2006

Prázdniny. Slovo, které vyslovuje každý kluk i dívka od začátku června do konce září. Nejdříve se těší na dva měsíce volna a jsou zvědaví, co zajímavého je potká. Potom to volno přijde a oni jej prožívají co možná naplno. S rodiči na dovolené, na dětských táborech, u babičky nebo prostě jenom doma. Milují slunce, teplo, vodu a nenávidí nudu. Pokud se nudí, vymýšlejí nové a nové věci, které by je zabavily. Je fajn, když se jim to podaří, ale někdy se může stát i to, že vymyšlená hra vede k různým průšvihům, které končí v lepším případě jen rodičovským trestem. K tomu, aby nudy o prázdninách bylo ještě o něco méně se pokusila přispět i Fotbalová škola Velký Osek.

Na dny 14. až 19. 8. 2006 připravila pro své svěřence, ale i ostatní děti, které měly zájem, pobyt v obci Kořenov v Jizerských horách. Jeho cílem nebylo nějaké sportovní či přípravné soustředění, ani klasický dětský letní tábor. Šlo o rozvoj tělesných, sportovních a samozřejmě fotbalových dovedností, a to zejména u nejmladší a mladší věkové kategorie.

Z celkem 15-ti přihlášených dětí nakonec kvůli nemoci odjelo jen 13 a s nimi 5 dospělých jako sportovně výchovný dohled. Sestava tedy byla následující: Lukáš Durdil, Martin Tuček, Ruda Durdil, Dan Mudroň, David Černý, Adam Bezucha, Lukáš Šindelář, Martin Koška, Pavel Hubálek, Filip Bellinger, Sláva Karban, Míra Kurka, Danča Bezucha, z dospělých pak pan Jaroslav Bejlek a jeho syn Daniel, Martin Koška, Vlastimil Hovorka a Pavel Bezucha. Jako zodpovědný řidič jel Libor Pospíšil. Po rozlučce s rodiči se vyjelo v pondělí 14. srpna po 8. hodině ráno. Po bezproblémové cestě jsme do Kořenova dorazili po 10. hodině. Zde nás ve svém útulném pensionu přivítali manželé Polákoví. Kluci se okamžitě rozdělili do pokojů a zabydleli se. Následovala seznamovací procházka po okolí a první sportovní aktivity na rozkukání. Při snaze o pravidelný denní režim následoval oběd, odpolední klid a další sportovní aktivity. Po zdařilém prvním odpoledni a večeri se počet dětí snížil na 12. Kvůli zranění z předešlého týdne a jeho nepředvídatelnému vývoji nás musel opustit Ruda. Den byl ukončen volnem, očištěnou a večerkou. V dalších dnech se pravidelný režim rozšířil o budíček, rozcvičku, snídani, bodování úklidu, dopolední sportovní aktivity a odpolední a večerní svačinu.

Jak již bylo zmíněno, kemp byl zaměřen zejména na rozvoj dítěte. Jako hlavní trenér se tohoto úkolu ujal velice profesionálně pan Bejlek. Kluci velice brzo pochopili, co se od nich očekává, a přes počáteční nevěřící či nechápavé pohledy, postupně více a více spolupracovali a chápali, že tento kemp jim může v mnoha ohledech opravdu mnoho dát. Rozvojové aktivity byly zaměřeny zejména na techniku, rychlost, práci s míčem a vytrvalost. Nechyběla však ani vždy vítaná hra "na dvě". Kromě rozvoje, jsme se postupně dostávali k tomu nejzajímavějšímu a i od kluků čím dál více očekávanému. A tím bylo sedm disciplín, které měly nejen trenérům, ale i samotným dětem ukázat co v nich opravdu je, v čem jsou dobří a v čem je potřeba se zlepšit.

Aby se jenom nesportovalo, byly připraveny i aktivity mimo hřiště. Když nám v úterý pořádně zapršelo, sedli jsme si na kulturku a celé dopoledne jsme se společně bavili o historii a současnosti kopané. Kluci se aktivně zapojili i do trochu literární soutěže o nejlépe zpracovaný slogan, či verš týkající se právě probíhajícího fotbalového kempu. Ve čtvrtek jsme si odpoledne udělali čas na výlet. Sedli jsme do vlaku a jeli do Harrachova. Odměnou za procházku z harrachovského nádraží a potom zpět, bylo nejen krásné počasí, ale i velice

dobrá zmrzlina. Co tento výlet s hochy udělal nevíme, ale jisté je to, že po návratu a večeri se většina z nich vrhla do řeky nedaleko pensionu a druhý den si to ještě zopakovala.

Pátek a sobota byly ve znamení měřených aktivit, které byly finálem celého kempu společně s vyhlášením jejich výsledků. Každý mladý fotbalista dostal diplom se svými výsledky v jednotlivých disciplínách, diplom s pořadím ve své věkové kategorii a diplom za oblast, ve které nejvíce v uplynulých dnech vynikl. Jednalo se například o diplomy za nejlépe zvládnuté rozvíčky, úklid, literární činnost či diplom za nejlepší fotbalové znalosti. Speciální ocenění nakonec získali i manželé Polákovi, kteří se společně s dalším personálem o nás perfektně starali. Musíme ocenit zejména jejich kuchyň, která byla výborná a klukům moc chutnala. Spokojeni jsme byli i s jejich flexibilitou, s kterou se snažili naplňovat naše požadavky. Za obdiv stála i jejich tolerance a trpělivost. Přece jenom kluci jsou kluci.

Věříme, že se v Kořenově klukům líbilo a o své zážitky se podělí s dalšími. To i proto, že i nám dospělákům dal tento kemp mnoho nového a užitečného. Také se ukázalo, že je v silách FŠ Velký Osek podobnou akci uskutečnit a že je chuť jít do toho zase znovu. Pokud bude tak dobrá parta jako letos, nebude problém, aby jelo dětí ještě více. Budeme jen rádi, když se podaří rozvíjet sportovní dovednosti i u dalších malých sportovců.

Děkujeme všem účastníkům a těšíme se na shledání v nové sezóně 2006 - 2007.

Za FŠ Velký Osek Vlastimil Hovorka

PODĚKOVÁNÍ

Vážení občané Velkého Oseka, dovoluji, abych touto cestou vyslovil poděkování všem členům obecního zastupitelstva obce Velký Osek, kteří se podíleli na zdárném chodu a rozvoji obce v období let 2002 - 2006. Je třeba si uvědomit, že bez jejich příkladného pracovního nasazení a odhodlání řešit každodenní problémy spoluobčanů, by nebyla například dokončena plynofikace obce, rekonstruován průtah, odváděny splaškové vody na ČOV Kolín. Protože řada z nich již v dalších volbách do obecního zastupitelstva kandidovat nebude, přeji jim hodně zdraví a spokojenosti v pracovním i osobním životě. Těm, kteří se rozhodli opětovně přijmout kandidaturu a ucházet se o přízeň voličů, přeji navíc co nejvíce hlasů v nadcházejících komunálních volbách.

Jiří Otta - starosta obce Velký Osek

ZVEME VÁS NA PODZIMNÍ BURZY

Burza rostlin

Kdy: sobota 7. října 2006

Kde: Dělnický dům

V kolik: 9:00 - 11:30, 13:00 - 16:00

Příjem darů do burzy je v pátek 6. října 14:30-19:00.

Předem děkujeme za přebytky z vaší zahrádky - sazeničky, semena, cibulky, a také za pokojové rostliny. Výtěžek akce bude věnován na konto Naděje, o.p.s.

Burza věcí - zimního oblečení a obuvi, hraček, sportovních potřeb, knih, ...

Kde: v Dělnickém domě

Příjem: pátek 6.10. 14:30-19:00

Prodej: sobota 7.10. 09:00-11:30, 13.00-16:00

Výdej: neděle 8.10. 13:00-16:00

Poplatek 2,- Kč za každou prodanou věc

NA CO SE JEŠTĚ MŮŽETE TĚŠIT DO KONCE ROKU?

- **Drakiáda** (začátkem listopadu)
- **Lampionáda** (začátkem Adventu)
- **Mikulášská besídka**

Termíny konání budou včas upřesněny na plakátech.

Pořádá Klub maminek, Naděje o.p.s.